



Més enllà del petroli

2009

T'imagines un futur en què en lloc d'asfalt hi haguessin prats i boscos, on les persones guanyessin terreny als cotxes, on en comptes de fums respiréssim agradables perfums naturals?

Aquesta realitat és possible! I, a més, existeix!

Les ciutats en transició –*transition towns*, en anglès– són una suma de moviments locals que pretenen mitigar els efectes d'una futura i cada cop més imminent crisi global relacionada amb el pic –o col·lapse– del petroli (*peak oil*, en anglès).

El seu punt de partida és la presa de consciència d'una comunitat –un poble, un barri o una ciutat– sobre la necessitat de reduir la dependència del petroli a través d'una suma d'iniciatives locals. Alhora cerquen adoptar un model més sostenible que potenciï l'autosuficiència tot reduint la petjada ecològica.

Aquestes iniciatives es compten per centenars, sobretot al món anglosaxó, i ja s'han estès a països com Nova Zelanda, Austràlia o algunes ciutats dels Estats Units.

No tenen una fórmula tancada, però comparteixen uns desigs: adaptar l'edificació existent per assolir la màxima eficiència; restringir la construcció d'habitatges unifamiliars; construir amb elements prefabricats; reciclar la runa; racionalitzar la mobilitat; recuperar terrenys per a l'agricultura amb vistes a potenciar l'autosuficiència alimentària i el consum de proximitat; fomentar l'economia i el comerç local de manera que el consum beneficiï en la mesura del possible els negocis de la pròpia comunitat i, dintre d'aquesta línia, crear una moneda pròpia; estimular la divulgació per tots els mitjans disponibles de les diferents iniciatives i crear coneixement compartit; crear bancs del temps, i també buscar la complicitat i la col·laboració dels poders públics locals.



Promouen un sistema basat en la permacultura, un sistema de disseny de comunitats que es basa en els principis de l'ecologia. Es tracta de crear hàbitats humans sostenibles seguint les lleis de la natura, i també de capacitar les persones perquè deixin de ser consumidors dependents i esdevinguin productors responsables. L'objectiu és treballar amb la natura i no contra aquesta.



Permamandala: el mandala de la permacultura. Extret de Viquipèdia, l'enciclopèdia lliure.

Activitat

1. El poble o la ciutat on vius és probable que hagi canviat molt la seva fisonomia en els últims 50 o 60 anys. Busca imatges antigues i pregunta als teus avis, o a la gent del poble de més edat, com era antigament. Quin model de ciutat s'assembla més al que proposen les ciutats en transició? L'actual o el de fa uns quants anys?
2. Aprofita, també, per preguntar com vivien els teus avis: on anaven a comprar, on sortien els caps de setmana o amb els amics, com es desplaçaven, què feien en el temps d'oci, com eren els envasos dels aliments o de les begudes que prenien, etc. Investiga, cerca les diferències i fes una comparació amb la realitat actual. Creus que és possible recuperar el mode de vida dels teus avis o besavis? Amb què et quedaries si poguessis triar? Entrevista'ls i envia'ns vídeos de l'experiència. Els penjarem al web!
3. Quines conclusions en treus?
4. Quines accions es podrien dur a terme per afavorir la transició del poble, el barri o la ciutat cap a un model més eficient i sostenible? Comparteix les teves idees amb la resta de companys i companyes de l'aula i poseu-les en comú.

Si voleu iniciar el procés de transició del vostre poble o ciutat, trobareu molta informació sobre com fer-ho, juntament amb altres experiències ja endegades, al llibre *The Transition Handbook: From Oil Dependency to Local Resilience*, de Rob Hopkins.

**Ets jove!
Tens força!
No ho dubtis,
Val la pena!
El moment és ara,
i el lloc és aquí!
Tu pots capgirar
la realitat!**



Potser no es tracta tant d'adoptar un nou model de ciutat com de recuperar el que ja tenien els nostres avis, no fa tants anys.